

KULTUR / LITTERATUR

04/08/2023 KL. 08:20 | FOR ABONNENTER

Jeg duede ikke til jobbet som gud i eget liv

Fandenivoldsk og hjerteknusende ærligt fortæller journalist Esben Kjær om, hvordan hans syvårige søns død ændrede alt. Ændrede hans tvivl på Gud – og tro på sig selv.

DEL

GIV

GEM PÅ LÆSELISTE

Journalist og forfatter Esben Kjær har skrevet en hjerteknusende bog om sorgen efter sin søns død og det svære gudsforhold efterfølgende. Foto: Miriam Dalsgaard.

MARIE HØGH

Han troede, at han havde fuldstændig styr på det. Tidligere radiovært og journalist Esben Kjær var nemlig ligesom nutidens dygtige menneske så overbevist om sin egen styrke, evne og magt til at styre alt det vigtigste på plads selv – han levede i tiltro til erfaringen af, at alt var muligt for ham selv dér, hvor han burde give slip, give afkald – og give Gud en chance. Men da skete det værst tænkelige i et menneskes liv: Hans seksårige søn fik kræft, lægerne kunne ikke redde ham, og »troen på mig selv som skaber af min egen virkelighed« stod nu sin afgørende prøve, skriver Kjær. »Han skulle *ikke* dø«, og de rejste Europa rundt og opsøgte alle behandlingsmuligheder.

Sønnen døde, syv år gammel – og Kjær besluttede sig for at fyre sig selv som »gud i sit eget liv«, som han formulerer det, og fortsætter: »... Jeg skulle have indset, at kampen var forbi, og at jeg nu var helt og aldeles magtesløs. Følgelig skulle jeg havde givet slip på den magt, jeg ikke havde, og brugt den sidste tid til at holde min søns hånd og forberede ham på, at han var på vej i Himlen, men at vi altid ville være forbundet af kærlighed på tværs af tid og rum.«

EKSISTENS

TRO FOR TVIVLERE

ESBEN KJÆR

92 sider, 130 kr.

Forlaget Eksistensen

Hjerteknusende ærligt fortæller Kjær i den lille bog ”Tro for tvivlere”, der indgår i Forlaget Eksistensens udgivelsesrække ”Kristendommen ifølge...”, om, hvordan sønnens død gennemgribende ændrede alt, og hvordan han havde været vant til, at livet i det store hele var lykkedes temmelig godt for ham – med prestigefyldte ansættelser i Finansministeriet, på nyhedsmagasinet Times, på Politiken og i DR havde han erfaringen af at få succes med alt, hvad han rørte ved. Han lykkedes med det, han ville. »Jeg ville have magten,« fortæller han, »selv over døden... I stedet for at være fredfyldt og intenst tilstede sammen med sin søn den allersidste tid, løb jeg rundt og kæmpede imod vejrmøller. Jeg kommer aldrig – aldrig – til at tilgive mig selv, at jeg ikke overgav mig til den fundamentale magtesløshed, der var min realitet,« skriver Kjær.

Hans fortælling er et vidnesbyrd om, hvor svært mennesket i dag har det med at turde give afkald på magten og opgive troen på, at »man kan styre sin skæbne og altid kan bære livets vægt selv... Den tro virker nemlig rigtig godt i medvind«, som Kjær formulerer det – og overgive sig troen – troen på Guds almægt simpelthen.

En sten i skoen

Noget af det, der gør bogen interessant, er, at Kjær med sin lægmandstilgang berører flere af de teologiske spørgsmål, der for så vidt alle dage har optaget mennesket, men måske i højere grad end nogensinde er en såkaldt sten i skoen på det moderne menneske, nemlig ”det ondes problem” (teodiceproblemet) – hvorfor findes det onde, hvis Gud er god, kærlig og almægtig? Og heraf følger spørgsmålet om, hvilket gudsbillede, man bekender sig til – en almægtig og uforanderlig Gud eller en svag Gud?

Den svage Gud får man i tilgift, »hvis man selv vil have magten«, som Kjær meget klarøjet har set som det moderne menneskes problem. I det hele taget har Kjær tænkt sig utrolig godt om, for den lille bog er ikke blot om hans eget forhold til troen og kristendommen, men er også en slags lægmandsteologi – i ordets mest positive forstand.

Undervejs inddrager Kjær brudstykker fra samtaler med hospitalspræst og sjælesørger Preben Kok, ligesom Koks tankeprovokerende lille bestsellerbog ”Skæld ud på Gud” jævnligt citeres. Både Kok og hospitalspræst Lotte Mørk takkes i forordet for at have formet hans tanker og hjulpet at »massere min egen tro ned i hjertet, hvor den hører hjemme«. Og bevidst eller ubevidst har Kjær en fin fornemmelse for god luthersk/grundtvigsk kristendom og sansen for troen og længslen som »noget, der er indlejret i os fra begyndelsen«.

De allerømmeste punkter

Ja, vi møder i bogen en usædvanlig eftertænksom udgave af Esben Kjær, samtidig med at man ikke et øjeblik er i tvivl om, hvem man er i selskab med. For Kjær er lige så underholdende, provokerende, lynende begavet, påståelig, flabet og fræk som en slagterhund på skrift som i tale – og det er alt sammen på én gang bogens styrke og svaghed, fordi der er et anstrøg af irriterende arrogance over for det menneske med et andet trosliv end hans eget. Men samlet set har Kjær har skrevet en dybt personlig, bevægende og på mange måder fandenivoldsk bog om troens væsen – og samtidig sætter han fingeren på nogle af det moderne menneskes allerømmeste punkter. Og værd at fremhæve her er hans refleksion over bønner som et modtræk til den forurettethed på livet, mennesket i dag ofte udviser:

»Ens problemer har det med at vokse sig uforholdsmæssigt store, hvis de ikke slås og holdes nede af taknemlighed« – hvorfor Kjær altid indleder sine bønner med at »udtrykke taknemlighed« og, som han skriver, bliver de efterfølgende klager derved »sat i rette proportion«.

Det tjener Kjær til ære, at han i sin lille bog formår at få sat mennesket i rette proportion i forhold til Gud – og i forhold til den sygdom i tiden, at vi vil være »gud i vores eget liv«.

Læs mere om

BOGANMELDELSER

LITTERATUR

Mere som dette

Kriselitteratur: »Jeg har ikke længere nogen overordnet plan for livet ud over at holde mig tæt på folk, jeg elsker«